

Natalia Nowak
Przeznaczenie

W zamkniętym pokoju
Wisi zegar pokryty krwawą rdzą,
A połamane wskazówki
Odmierzają czas
Wstecz.

Nadzieja zamknięta w puszcze Pandory
Leży daleko, lecz u mych stóp
I nie płaczę,
Bo wciąż jestem,
Choć nieżywa.

Tu- milczące mury
Udają ptaków śpiew
Z przyzwyczajenia.
Tu- tylko ślepa ciemność przenika,
A ja jej nie widzę -
Muszę ujrzeć Ciebie.

Raz wróciłeś
Wrócisz i nie raz,
Choć już podziemi przegonił Cię mrok
Boś stworzony dla piękna
Sztuki i miłości

Lecz doczekam tej chwili
Ty tu przyjdiesz
Po mnie lub dla mnie,
Z walki lub poddania.
Spotkamy się tu
Z przeznaczenia